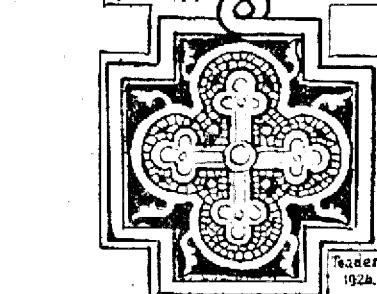

BISERICICEASCA

REVISTA BISERICEASCA · SCOLARA · LITERARA · SI ECONOMICA

Invățatura Bisericii despre Sf. Duh. — Sf. Spirit în N. Testament —

II.

Afirmarea parabolică: „pământul din sine rodește întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic”¹⁾, se poate foarte bine aplică procesului de revelație în general și desvoltării teologiei asupra Sf. Duh în evanghelii în special, dintre care sinoptice reprezintă prima treaptă.

Domnul nostru Iisus Hristos n'a venit ca să strice legoa. El și-a clădit învățătura sa pe V. Testament, deși mult mai sus și peste limitele acestuia; iar pentru discipolii săi, n'a fost o temă ușoară înțelegerea acestui lucru.

Astfel, cu privire la Sf. Duh, evangeliile sinoptice țin atât de mult la ideile V. Testament, încât s'ar putea zice cu Stevens²⁾ că „ele prea puțin ne duc peste idea V. Testament despre Sf. Duh ca un nume pentru puterea sau prezența lui D-zeu”, deși evangeliile sinoptice exprimă învățătura Mântuitorului despre cei Trei în Dumnezeire, în mod foarte simplu și fără o speculație teologică, însă cât se poate de clar: „Drept aceea mergând învățăți toate neamurile, botezându-i pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.³⁾

In sinoptici, Spiritul lui D-zeu este încă, pre cum e și în V. Testament, puterea lui D-zeu care increază lucruri supranaturale. Așa miracolul Încarnării este lucrarea Sfântului Duh: „iar Maria... s'a aflat având în pântece din Duhul Sfânt... căci ce s'a zâmislit întrânsa din Duhul Sfânt este”⁴⁾; Spiritul lui D-zeu s'a coborât asupra lui Iisus la botez, iar după botez „îndată l-a scos pre dânsul Duhul în pustie”⁵⁾; Duhul L-a uns și l-a dat legea misiunei sale „Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns bine a vesti săracilor”⁶⁾; cu puterea Spiritului a făcut minuni și a scos dracii cu „Duhul lui D-zeu”⁷⁾. Duhul lui D-zeu vorbește în apostolii Lui: „că nu voi sunteți cei ce grăiti, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi”⁸⁾; Duhul este pentru discipoli ca o putere specială de defensă⁹⁾.

Sinopticii prezintă, aşadar, pe Sf. Duh în concepția Ve-

¹⁾ Marc IV. 28

²⁾ G. B. Stevens, The Theology of the N. Testament, part. II. p. 229.

³⁾ Mat. XXVIII, 19

⁴⁾ Mat. I. 18. 20. Luca I. 35.

⁵⁾ Marcu I. 12.

⁶⁾ Luca IV. 18.

⁷⁾ Mat. XII. 28.

⁸⁾ Mat. X. 20.

⁹⁾ Marcu XIII 11, Mat. X. 19. 20.

chiului Testament și se referă mai ales la împărtășirea misianică a lui Iisus. Nu putem spune dacă cei trei evangeliști au cugetat pe Sf. Duh ca persoană distinctă de Tatăl și Fiul, însă ceea ce ei spun despre Duhul, conține această concluziune.

Evanghelia sf. Ioan prezintă o clară idee despre misiunea Sf. Duh în mantuire, misiune care nu s-a arătat în plină ei lumină în timp ce Hristos era încă pe pământ. „De folos este vouă ca să mă duc eu, că de nu mă volu duce eu, Mângăitorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, îl voi trimite pre El la voi”¹⁰⁾.

Sf. Duh vine în plinătatea să numai după ce Iisus și-a terminat viața să pământească. Cea mai importantă exprimare a doctrinei despre Sf. Duh, în evanghelia a patra, este în acea formă a învățăturii Mântuitorului cunoscută ca „promisiunea Sf. Duh”, care nu-i exprimată explicit în sinoptici.

Toată teologia evangelistului Ioan despre Sf. Spirit este concentrată în două expresiuni: *O Ἡπάκλητος și τὸ Ιησοῦν τῆς ὑλής*¹¹⁾:

Cuvântul *Ἡπάκλητος* înseamnă pe unul care-i chemat să asiste pe altcineva și era mai ales aplicat unui avocat, în special unui avocat pentru apărare. Așadar, de fapt, acest cuvânt înseamnă avocat, consolător, sau ajutor. Cuvântul „Mângăitor”, în sensul de *susținător*, reprezintă foarte bine esențialul cuvântului *Ὕπόκλητος*.

Când Iisus Hristos a vorbit discipolilor despre sfârșitul vieții sale, discipolii au rămas într-o teribilă perplexitate, îndoială și nesiguranță. Însă și *Ἡπάκλητος*, sprijinitorul, *mângăitorul* a fost trimescă să le întărească credința în Mântuitorul Inviat, să mângeze pe acei care au fost lăsați singuri, să arate triumful evangheliei lui Hristos peste necredința lumii și să facă dreptate: „și viind Acela va văd lumea de păcat și de dreptate și de judecată: de păcat, căci nu cred întru mine; iar de dreptate căci la Tatăl meu merg...; iar de judecată, căci Stăpânul lumii acesteia s'a judecat”¹²⁾.

Aici avem pe Sf. Duh cu totul deosebit de Tatăl și de Fiul, având o misiune specială pe care o va îndeplini potrivit voinței Tatălui.

Pentru sf. evangelist Ioan, Duhul nu mai este numai o simplă putere, în care Hristos face minuni, ci o „realitate”, care se va pune în legătură directă cu credincioșii, — nu numai pentru durata unei vieți pământești, ci pentru totdeauna. *O Ἡπάκλητος* nu este un avocat sau

mângăitor, care să procure vr'un favor special dela D-zeu, ci este *τὸν Ιησοῦν τῆς ὑλῆς* — Duhul adevărilui; — adevărul absolut, ultima realitate, care *Ὕπαγε τὸν Πατρόν τὸν εὐθεότερον* — dela Tatăl purcede — și care va fi adevărata continuare a activității Fiului pentru mantuirea omului; pentru că Duhul nu va lua dintr'ale sale, ci dintr'ale Fiului¹³⁾ și va mărturisi pentru el¹⁴⁾.

Părere rătăcită că Sf. Spirit ar fi numai un nume al lui Hristos glorificat nu se poate susține în fața pasajilor din Sf. Scriptură a N. Testament, unde Sf. Duh este explicit deosebit de Domnul nostru Iisus Hristos: „Si Eu voi ruga pre Tatăl, și El va da vouă ait Mângăitor” (*Ἄλλος Ἡπάκλητος*)¹⁵⁾. „Încă multe am a zice vouă, ci nu puteți a le purta acum...,”¹⁶⁾ însă Mângăitorul, Duhul cel Sfânt, pre care'l va trimite Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăță toate“¹⁷⁾.

Astfel evanghelistul Ioan arată pe Sf. Duh ca pe o „persoană” deosebită de Hristos și Tatăl; ori ce altă explicație nu este bazată pe o exigează serioasă. Aceasta este învățătura lui Hristos; acesta este descoperirea însă alui D-zeu! Sf. Spirit manifestă viața divină tot așa de deplin, cum e manifestată în Iisus Hristos, D-zeu ce locuște în mijlocul nostru. Astfel, „văzând în viața ei proprie, continuată viața Fondatorului ei, iar în viața Fondatorului ei, viața lui D-zeu însăși“¹⁸⁾. Biserica creștină crede și pastrează doctrina despre D-zeu: Unul în Dumnezeirea Sa, însă în Trei Persoane deosebite, în al căror nume noi devenim fii Săi adoptivi.¹⁹⁾

Dr. Vintilă Popescu,
profesor.

(Va urmă)

† Constantin Morariu.

Avem trista datorie de-a anunța publicului nostru cetitor, că în vesela grădină a Bucovinei s'a prăbușit un stejar uriaș, ale cărui ramuri puternice a ținut piept tuturor vîjelilor dușmanoase, ce s'au abătut asupra neamului nostru românesc de acolo în cel din urmă 50 ani.

Născut acum 73 ani într'un sat din apropierea mănăstirei Dragomirna, dintr'o familie de plugari, Constantin Morariu a cunoscut din frageda tinerețe toate umilirile stăpânirii austriace.

Inchinându-se carierei preoțești, a urmat studiile

¹⁰⁾ Ioan XVI. 7.

¹¹⁾ Ioan XV. 26; XVI. 7, 13.

¹²⁾ Ioan XVI. 8-11.

¹³⁾ Prof. Webb, Got und Man. Oxford, 1924.

¹⁴⁾ Mat. XXVIII. 19.

la facultatea teologică din Cernăuți până la 1878.

Prieten și coleg cu marele compozitor Ciprian Porumbescu, studentul teolog Constantin Morariu a gustat răcoarea temniței austriace la 1877 pentru o telegramă trimisă la Iași, unde se comemora doliul aniversaril răpirii Bucovinei de către Austria la 1777.

În umbra rece a temniței a compus Porumbescu „Hora detrunchiaților” și tot acolo a încolțit în inima rănită a lui Morariu gândul desrobirii neamului său.

Ca și popularul compozitor al „Tricolorului” nostru, Porumbescu, așa și Tânărul Morariu a ținut să se afirme chiar dela început ca un luptător neînfricoșat pentru drepturile Românilor din Bucovina înstrăinată și robită.

Viața însă, cu realitățile ei crude, l-a povătuit curând pe Tânărul preot entuziasmat să renunțe la calea primejdiașă a manifestărilor sgomotoase și puțin folosite și să pornească cu nădejde pe cărarea spinoasă a luminăril neamului său de plugari, cărare care trebuia să ducă la desrobirea de mai târziu.

Rar se va putea întâlni pe întreg cuprinsul acestei Români-Mari un preot mai luminat și cucernic, un învățător mai bland și harnic, un gazetar popular mai îscusit și muncitor, care să se fi pus de bunăvoie și fără gând la răsplată în slujba grea de deșteptare, îndrumare, organizare, îmbărbătare și apărare a neamului său năpăstuit de soartă.

Preot, învățător, scriitor și gazetar, Constantin Morariu a desvoltat o uriașă și neîntreruptă activitate de o jumătate de veac, activitate îsvorită din dorința sa caldă, de a ajuta neamului său în luptă tot mai grea cu mulțimea dușmanilor săi.

Lupta aceasta a urmat-o pentru puțin timp, spre sfârșitul marelui răshoiu, când a luat în mâna toagul pribegiei. Atunci scumpa lui Bucovină, cotropită de ostirile dușmane, a rămas departe de el, gemând în desnădejde.

Despre faptele creștinăști fără număr ale harnicului preot C. Morariu vorbesc lacrimile și recunoștința miielor de plugari, cari s-au împărtășit din bunătatea evangelică a acestui preot cu inima de aur.

Amintim numai de marele număr de lucrări, ce a compus și răspândit pentru luminarea fraților săi bucovineni: scrieri bisericești, istorice, culturale, literare și pedagogice. Toate au la temelia lor seninile principiilor ale moralei creștine, ale patriotismului luminat și toate urmăresc ca ultimul scop triumful adevărului, binei, dreptății și libertății.

Istoria Bucovinei din ultimii 50 de ani nu se poate scrie fără consultarea acestor pagini, în cari ciocotește sbuciumul luptelor politice-culturale din Bucovina austriacă dispărută.

În veci să fie pomenirea acestui cucernic și luminat preot. Si rugăciunile neamului românesc să fie primite la tronul ceresc pentru odihna de veci a neînătățului Constantin Morariu.

Meditație pentru cuminăcătură.

Sufletul omeneșc pururea este refractat de razele divinității. Sub influența lor pornirile sufletești pornesc la viață. Manifestările sufletului sunt felurite. Asemenea florilor cari împodobesc natura, împodobesc și ele viața omului. Însușirile nobile ale flinjei omenești sunt produsul cultivării sufletului. Nu e destul atâtă numai. Pe lângă adlerile priințioase sunt și stricătoare. Așa că nu e suficient însuflarea ce o primim din altă, ci se reclamă o conlucrare organică în combinație materială cu substanța oferită de Mântuitorul. Numai așa se va lucra complect și efectiv pentru mantuirea sufletului, pentru că atunci vom împărtășii pânea lui Hristos. Altcum nu am lucrat îndeajuns, nu am făcut nimic dăinuitor și aducător de viață.

Admonițunea evangelică: „De nu veți mânca trupul Fiului omeneșc și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață între voi“ (Ioan 6, 53) ne e de ajuns a ne da seama, de actul ce să a săvârșit în foisorul clădirii din Ierusalim. Acolo atunci s'a pus baza unei instituțuni de cult mistic a sfetei taine euharistice. A trebuit ca să se facă aceasta, ca să ne clarificăm în privința acestui așezământ. Necesitatea acestei clarificări o reclamă mărginirea mentalității omenești. Cum se poate aceasta, ca cineva să-și dea trupul său spre mâncare și încă spre viață nu spre moarte? Ce este aceasta ce din viață nu să a pomenit? Reclamă clarificarea acestui așezământ și ratlunea lui de a fi, căci așa e mentalitatea omenească, ceace îse impune ca condiție a fericirei sale, volește să o pătrundă cu facultatea sa de pricepere. Enigma se clarifică în seara cinei celei de taină. În paranteză fac o sfidare a ereticilor primelor timpuri creștine, cari în primitivitatea lor căzură în păcatul de a acuza pe creștinii de canibalism. Cu dispreț să delaturăm aceasta aberrație. Cina cea de taină e ceva sublim. Cuvintele lui Isus de a mânca trupul lui și a bea sângele lui au un înțeles simbolic. Nu din poftă de a îndestru pulzațiunile stomachale se aranjează aceasta cină ci de a-se concretiza ceeace până aci era abstracțiune necunoscută. La cină a fost Isus cu Apostolii. El fură cei dintâi dar și cei mai competenți de a săi tainele împărtășiei lui Dumnezeu. În consecință ca unii cari vor să întăreagă aceste taine le spuse Isus frângând pânea: „Luati mâncăți, acesta este trupul meu“..., apoi luând păharul: „Beți dintru acesta toti, acesta este sângele meu“... (Mateiu 26, 26-28). Deci acumă întăregeți voi, cei dintâi, cei ce nu ați priceput până acum! Iată trupul meu și iată sângele meu, cari le-am oferit vouă și lumii spre împărtășire, ca mijloc pentru mantuirea trupească și sufletească în viață de acum și în cea de veci! Așa ne spune Isus. O clarificare mai expresivă nici nu putem pretinde, pentru că se demonstrează în deajuns posibilitatea împărtășirii cu trupul și sângele lui Isus.

Aplicarea practică la necesitățile sufletești a acestei taine produce o mulțime de efecte. Toate s-ar putea clasa în unul sau două mai esențiale, dar privindu-le prin prizma singuraticelor manifestării avem să ne dăm seamă de fiecare în parte. Așa vine azi apostolul și în înzisintă sa pentru sfânta împărtășire ne spune categoric: „De căteori veți mânca pânea aceasta și veți bea păharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni”.

Așa ne spune apostolul. Simplu la aparență, dar de primordială însemnatate. A explicat caracterul de jertfă a sfintei taine eucharistice instituite de Isus pentru mântuirea omului. Se arată posibilitatea ca omul să se aducă pe sine de jertfă pentru mântuirea sa prin ce omul se califică de o valoare esențială.

Facem o analiză a textului citat. Rățiunea de a fi a tainei eucharistice constă în caracterul ei de jertfă. Religiunea creștină fiind religiunea sufletului nu se poate baza pe formalitățile olocaustelor ci pe tributul jertfei personale a omului. Criteriul constă în curățirea sufletului și suprimarea patimilor și a poftelor. Lăcașul patimilor este trupul. Acesta este obiectul ce trebuie să-l pună pe altarul de fertfă creștinul. Omul în urma stăpânirei totale a patimilor și poftelor ajunge la cea din urmă treaptă a decadenței. Mântuirea din acest adânc a pretins cel mai mare sacrificiu: jertfirea omului. Aceasta a fost însă cu neputință, ca fiecare om să-și jertfească viața. Atunci s'a întâmplat întruparea lui Isus. El luă asupra sa sarcina de a aduce trupul său jertfă pentru om. Jertfa lui expiă păcatele omului. Moartea lui Isus învoală în sine moartea păcatelor omenești. O mică comparație deosebită. Si jertfele profane au caracterul de curățire prin omorirea păcatului. Prin punerea mânilor se transmitea păcatul în animalul destinat și junglial pentru jertfă, care apoi mistuindu-se prin ardere natural că se omoră și păcatul.

Jertfa lui Isus e mai merituoasă mai directă și mai adevărată. E mai merituoasă, căci se pune pe altarul arderii obiectul cel mai prețios omului — trupul — viața acestuia. Si știm, că străduința oricărei vietăți și mai îndeosebi a omului e ca să dea orice în schimb pentru a-și salva viața trupului. E mai directă, că nu transmite păcatul în obiecte străine ca prin arderea acelora să explice, ci direct sacrifică însăși partea aceia, care e cauza și din care a izvozit păcatul. Aici nu e lipsă de transmitere căci nu se lucră mijlocit ci direct. E cea mai adevărată. Orice fel de jertfă preținde obiectul cel mai perfect „întru care vicleșug nu este”. Ce să fie oare mai perfect că trupul lui Isus? Culmea perfecționii. Să nu deviem în această apreciere, de a scădea valoarea perfecționii trupului lui Isus, când știm că s'a aplicat schimbărilor naturei omenești, cari le pretind funcționarea organizmului viu. Ca b. o., că Isus s'a ostenit, a suspinat, a simțit oboseală și. a.

Aurel Budin,
preot în Hușușă jud. Bihor.

(Va urma)

Actul

sfintirii „Capelei” din comuna Lucareți.

In ziua de 20 Martie a. c. a avut loc sfintirea provizorie a capelei din comuna Lucareți. In preseara zilei s-au săvârșit Sf. vecernie și s-au sfintit obiectele necesare serviciului divin precum și un clopot nou. La sf. vecernie a luat parte, pelângă publicul numeros și Dl primar A. Jivcovici din Brestovăț. Dl subnotar Nicolae Rădoi și Dl notar Gaspar Lutsche Răspunsurile au fost date de subsemnatul, Dl subnotar N. Rădoi și primarul din Brestovăț.

In însuși ziua serbăril cu cea mai călduroasă dragoste am primit în mijlocul nostru pe însușitul și sprijinitorul cauzei naștere naționale, pe părintele Andrei B. Andraș dela Brestovăț în fruntea corului bisericesc, tot din Brestovăț cari se apropau de noi în cântece patriotice. După sfintirea apel s'a celebrat sfintirea capelei în mod provizor și s'a început Sliturgie la care au servit pelângă părintele Andrei B. Andraș și monahul sărb D. Popoviciu. Răspunsurile liturgice de Muzicescu date de cor au stors lacrimi din ochii credincioșilor însetați după rugăciune și serviciu în limba strămoșească. Școala era ticsită de lume. La priceasnă părintele A. B. Andraș a ținut o vorbire frumoasă despre, rolul bisericii în decursul desvoltării creștinismului. Fiind sectari în comună, părintele a atins și combătut cu multă cunoaștere de cauză rătăcirile sectare. La actul Sf. liturgii a participat și Dl Pavel Perian șeful postului de jandarmi din Brestovăț.

Masa comună a fost la subsemnatul, unde a luat parte pe lângă preoți și alți inteligenți.

Marele român, existent în vitregia timpurilor apuse „Iosif Gal” a dorit mult a vedea în biserică alci între românii sărbizați dând toate cele necesare acestui scop, însă din cauza tractăril noastre, aceasta dorință nu s'a putut realiza până acum.

De încheiere venim a aduce sincerele și călduroasele noastre multumiri Dului Ministrul Cultelor pentru suma de 10000 lei pentru realizarea susținăturii scop. Totodată aducem călduroasele și sincerele noastre mulțumiri D-lui părinte Andrei B. Andraș din Brestovăț pentru binefacerea „donării sesiunei de 32 jughere pământ” competent Domniei Sale, și pe care a donat-o pentru a se arenda în folosul procurării mijloacelor cauzei naționale bisericești.

Dragosin C. Salage
invățător st. teolog

c. Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Prima Liturghie în satul Andrei Saguna.

Satul acesta să fi înființat, mai bine zis, este în curs de înființare pe domeniul Utveniș, prin coloniști veniți din Ungaria. Nu au încă nici biserică, nici școală și nici alt adăpost pentru servicii religioase sau lucrări culturale. Pentru acești buni credincioși au alegat în Dumineca a III. din Postul Invierii preoții Nicolae Bîră și Florea Codreanu și diaconul Vîchentie Guleșiu. Având sf. Antimis al misionarului eparhial și binecuvântarea P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, au săvârșit sub un cort mic ridicat pe locul destinat bisericii și împodobit cu frumoase covoare românești, următoarele servicii. 1. Sfintirea apei și stropirea cu aghiasmă a locului și a credincioșilor, apoi s-au citit în taină rugăciunile Utreinei și s-a împlinit Proscocmidia de către pr. F. Codreanu, ca în același timp preotul N. Bîră să poată mărturisi, într-o casă particulară, pe cel pregătiti pentru sfintele Taine. 2. Ambii preoți împreună cu diaconul au servit spoi sf. Liturghie, care e cea dintâi în acest sat. Toți bărbații, toți copii și multe femei au fost de față. Toți cântau împreună răspunsurile conducești de cel 2—3 foști cântăreți ai stranilor din Cenad și Giulia. La priceasnă a predicat pr. F. Codreanu despre trebuința de a ne împărtăși, iar la timpul său s-au cumpărat 32 persoane. 3. După amiază pr. F. Codreanu a lăsat o conferință despre Taina căsătoriei. Conferința a fost o prelucrare a celor cuprinse în broșura sfintei sale din Bibliooteca creștinului ortodox. 4. Lucrările s-au încheiat cu serviciul Vecernicei. În sfârșit s-au distribuit broșuri dăruite de P. S. Sa Părintele Episcop din Bibliooteca creștinului ortodox. Preoții au fost întreținuți până la gara Zimand de către toți bărbații satului, cari și-au exprimat marea dorință, de a fi cercetați cât mai des.

„Soc. Mormintele Eroilor căzuți în Răsboiu”.

Aviz

Comitetul județean Arad, aduce la cunoștință onoratului public, că la 17 Aprilie 1926 ora 11, 30 va fi în sala de ședințe a Primăriei Arad, adunarea generală anuală, la care vor participa toți membrii.

La aceasta adunare generală se va ceta lista tuturor donatorilor și membrilor, cari vor avea dreptul să participe, chitanța servindu-le drept bilet de intrare.

Rugăm pe toți aceia cari vreau să participe la ședințe ca să grăbească cu înscriserea de membru și donaționi, deoarece aceste înscriri se mai fac numai până la 10 Aprilie 1927.

Inscrieri și donațional, Primărie, camera 55, orele 8 - 13 zilnic.

Nr. 1675/1927.

Ordin circular.

Pentru a pune capăt unor inconveniente din sfintele noastre biserici, dispunem spre știre și conformare precum urmează:

1. În cursul serviciului divin, epitropii n'au voie să numere banii; iar vinderea luminilor să o facă discret, ca să nu turbure serviciul divin și pe credincioși în rugăciunile lor.

2. În cursul serviciului divin sunt strict opriate convorbirile, mai ales în strane.

Cântăreții și cei ce stau în strană trebuie să dea poporului pildă bună și edificătoare în ascultarea cu atenție și pietate a serviciilor dumnezeieschi.

3. Biserica trebuie ținută în curățenie exemplară, ca cultul divin să se poată executa într-o atmosferă deamnă și solemnă.

4. Toate serviciile divine obligătoare să se țină regulat și la timpul precis, ca poporul și cântăreții să se știe orienta.

Preotul n'are voie să proceadă *în mod arbitrar*, ci trebuie să se conformeze strict regulelor liturgice.

5. În fine îndatorăm din nou preoțimea să observe portul preoțesc conform ordinului nostru Nr. 1891/1926.

Arad, din ședința Consiliului eparhial ținută în 24 Martie 1927.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

Oferte

În fondul de propagandă religioasă:

Dela Primăria comunei Soca	Lei 250-
comunele politice din județul Arad	80 000-
" Pretura din S. Nicolai Mare	500-
" Banca Spiru Haret filiala Arad	1000-
" comuna bisericăască Utvin	1000-
" " " Saturău	100-
" " " Ohabulungă	100-
" " " Căpruța	500-
" " " Cuveșdia	62-
" " " Hodoni	590-
" comunele politice din jud. Arad	21 200-
" comuna bis. Nereu	1000-
" comuna bis. Semlac	500-
" comuna bis. Mândruloc	500-
" Banca Rom. filia Timișoara	2000-
" 6 preoți	500--
" Banca Rom. filia Arad	2000-
" Federala Reg. „Zorile“ din Arad	2000-
" „Albina“ sucursală Timișoara	200-
" Banca centrală bănățeană	1000-
" „Arădiana“ soc. com. din Arad	2000-
" „Victoria“ inst. de credit și eco. Arad	25 000-

Institut biblic adventist.

Ministerul Cultelor și Artelelor a aprobat ca la Dicțio Sân-Martin în Ardeal să funcționeze un "Institut Biblic" adventist având cursuri de 4 ani. La acel curs locul principal îl ocupă limbă germană și engleză, având limbă română mai puține ore în plan. Profesorii școlii pot fi tărani fără nici o școală căci Regulamentul nu prevede nimic. În Institutul Biblic poate intra ca elev chiar și un analfabet, căci Regulamentul nu cere nici cel puțin patru primare. Si astfel pecând Jugoslavia a închis toate casele adventiste și le-a sigilat, la noi în Țară se autorizează de către Stat un Institut Biblic, că vezi Doamne de acolo vor fi oameni luminați ca să poată mai cu autoritate propaga desbinarea între Români. Ne facem numai o sfântă datorie semnalând și dela acest loc nenorocirea cea mare care va năpădi asupra noastră din acest focar de răzvrătire a cărui autorizație dată de Stat nu numai că nu e în interesul Statului, dar e direct contra Statului. Cerem să se revină până nu e târziu asupra acestei autorizații căci, înțelegem ca Biserica să-și potențeze zelul, dar nu pe urma autorizațiilor date de Stat celor mai feroci și periculoși inamici ai săi.

Convocator.

În baza § 5 din Regulamentul Asociației clerului „A. S.” prin aceasta convocăm adunarea generală de primăvară a Despărțământului Belinț, pe ziua de 14 Aprilie a. c. la Belinț cu următoarea ordine de zi:

1. La orele 8 a. m. mărturisirea preoților din tractele Belinț și Balioț, prin duhovnicii: Păr. Iosif Cloambeș și Păr. Alexandru Popovici. Mărturisirea să face în decursul utreniei.
2. Sf. liturgie în sobor și împărtășirea preoților la priceasnă
3. Predică deloc după împărtășire, rostită de preotul local: Păr. Ioan Belei.
4. Chemarea Dub. Sfânt.
5. Deschiderea adunării prin președinte.
6. Raportul general despre activitatea Despărțământului pe an, 1926.
7. Raport despre activitatea cercurilor religioase pe anul 1926.
8. Raportul cassierului despre cotizațiile încasate dela membril pe an. 1926.
9. Alegerea președintilor și secretarilor pentru fiecare cerc rel. pe 1 an.
10. Alegerea delegaților pentru congresul preoțesc.
11. Propuneră.
12. Inchiderea adunării prin președinte.

Participarea este obligatoare pentru fiecare membru.

Leucușești, în 24 Martie 1927.

Preat. Ioan Trifu
președintul Desp.

Preat. Nicolae Ardelean
secr. Desp.

INFORMAȚIUNI

Cum își zidesc biserici, creștinii vrednici? Satul Arhira din comuna Preușești, județul Fălticeni, are 120 locuitori. În sat nu există biserică. În toamna anului 1925 s'a format un comitet.

Acest comitet, după îndemnul d-lui Gh. Dimitriu, au decis să construiască o biserică, numai cu ofrandele celor 120 locuitori din sat fără să se facă apel la obolul public.

S'a ales locul pe care să înceapă construirea bisericii. Trebuiau bani! Iată cum s'a adunat banii: S'a luat decizinea ca fiecare locuitor din sat să cultive un număr oare-care de arii cu sfeclă, fabrică de zahăr să facă angajamente, să dea avans de bani și în toamna anului 1926 să se facă decomptarea sumelor date și acele ce se cuveneau locuitorilor.

Razultatul este cel următor: Biserica s'a zidit complet din cărămidă, s'a acoperit cu tablă, s'au așezat crucile și vara aceasta vor începe lucrările din interior.

Pentru banii trebuincioși s'a făcut din nou angajament pentru cultura sfeclă.

Biserica aceasta va avea hramul sf. Gheorghe și va fi terminată în toamna aceasta.

Construirea ei va costa peste un milion de lei

3 ani închisoare pentru o găină. La judecătoria din Boiuș s'a judecat un interesant proces de furt. Vechiul pușcăriș Ion Arman în complicitate cu un alt hoț anume Moise Ban a fost surprins furând o găină dela comerciantul Avram Idel Marcu. Cu toate plendoariile avocaților d-l judecător Sergiu Ștefănescu a condamnat pe Ion Arman la 3 ani închisoare și pe complicele său Moise Ban la 7 luni închisoare.

Baptiști tâlhari. Cazul de față, este o pildă eclatantă, din care se vede fățărnicia baptiștilor, căi ajutați cu banii lui Iuda, predică apă și beau rachiul, vorbesc despre smerenie și propagă ura în contra noastră a „păcătoșilor” și în restimp când se cred nevăzuți fură în desfrâu de rupe pământul.

Iată ce zice o știre, primitivă din comuna Seleuș:

Baptiștii Cladovan Ion, Coman Ion și Dehelean Ion, toți trei din Seleuș, uitând de simpla zicală „nu lua ce nu-i al tău, că te frige dragul meu”, au furat stupul „frate”-lui lor, cu numele Kramer Francisc.

Așa se vede că în comuna Seleuș baptiștilor le place mierea și de dragul dulcețil fură și chiar și dela „fratele” în credință!

Ce fac oare acești nenorociți când le vine dor de altă... dulceții?

Autoritățile din Seleuș, de sigur că o să albă o deosebită atenție față de sectanții stupari... să nu tot umble la roiu „fraților” de credință.

A. Sa Principele Mihai, moștenitorul tronului României, a sosit în țară, venind din Roma, însotit de Regina Sofia și Principele fostei familii regale a Greciei.

Ziarul „L'Indépendance Roumaine” pășind în al 51-lea an al existenței sale să transformă în societate pe acțiuni și să pus în serviciul propagandei române în străinătate.

Tăranul dela Turcuia. Un locitor din comuna Turc-Smil care nu avea altă avere decât un măgar bătrân, moștenit dela socrul său, fiindcă ducea lipsă de cele necesare existenței sale și a familiei, s'a hotărât să-l vândă pe prețul de 240 lei. Și astfel după înțelegere plecă cu cumpărătorul la primăria satului, pentru a-l da biletul de vânzare. Aci primarul îi cere după ce face biletul de vânzare 175 lei pentru portretul lui deputat Papa Costea, 45 lei pentru un calendar politic și 30 lei costul biletului de vânzare. În total cetățeanul care a luat 240 lei, a dat 260 lei, deci a trebuit să se mai împrumute cu încă 20 lei pentru ca să poată pliul cerințele primarului. Atunci biletul om care nu se aștepta la aceasta, ridică portretul și calendarul, le privește lung, apoi le rupe, oftează și pleacă.

Dl Ion Agârbicianu directorul „Patriei” și unul dintre stâlpii partidului național a trecut în partidul averescan, iar acesta drept răsplătă l-a ales membru în delegația permanentă a orașului Cluj. Destrămarea partidului național urcă tot mai sus către cel din fruntea lui.

Massaryk, președintele republicei cehoslovace a împlinit 77 ani. Cu prilejul acesta toată țara a ținut să facă o prăzuire strălucită iubitului ei șef. Școalele, biserică, armata, teatrele, orașele și satele au aranjat serbări în cinstea moșneagului, care a făcut mărirea de azi a țării sale.

Cuvântul unui țăran pentru Maiestatea Sa Regele. Nu pentru dăruiri lumesti mă oștenești ci pentru iubirea și dorirea de bine a M. Sale regelui nostru, care prin faptele sale de erou, a reușit să adune pe toți români într'un mănușchiu, ca să fim o limbă și o lege. El este al doilea Mesia pentru noi Români! D-zei să-l dăruiască deplină sănătate și să-i lungească firul zilelor cu zeci de ani înainte, ca să ajungă să vadă holda, pe care a sămănăt-o aducând rod în belșug.

* **Bani de aur.** Banca națională a țării a hotărât să bată bani de aur și anume monede de 20 și 100 lei care vor avea chipul Regelui și pajura țării. Se va

scrie: „Ferdinand I Reghele românilor”. Pe lângă aceste monede se vor bate și monezi ale încoronării de 25 și 50 lei, care vor reprezenta pe o parte pe Rege cu coroana în cap și pe cealaltă pe Regină. În scopul acesta, D. Dem. Burillianu guvernatorul Băncii Naționale, a plecat la Paris, de unde va peca spre Londra, ca să facă acolo contraci pentru baterea acestor monede.

Bolșevici prinși cu oceaua mică. Soviiletele din Moscova au trimis în chine vaporul „Pan'mate Lenin”, în care călătoria doamna Borodin, soția consulului rus din Shanghai. Vaporul era însă încărcat cu tipărituri revoluționare, cu planuri militare și documente secrete. Cu doamna Borodin veniau și trei bolșevici, cari aveau de scop să răspândească folle revoluționare în chine și să ajute pe răsculați. Vaporul a fost deținut însă de armata contrară și toate lucrurile confiscate, iar cei trei bolșevici au fost închiși. Guvernul dela Moscova face acum gură mare, că Chinezii n'au avut drept să caute cuprinsul vaporului. Cu alte cuvinte hoțul sbilă din gură de șarpe că omul de omenie nu-l dă pace să fure.

Răspândirea evangheliei. În orașul Londra, reședința Angliei este o societate, care se ocupă numai cu tipări și răspândirea evaegheliei între toate noroadele pământului. Evanghelia a fost tipărită până acum de acea societate în 566 de limbi și a fost răspândită în sufe de milioane de cărți. Numai în anul trecut societatea a răspândit opt milioane și jumătate de evanghelii. Pău și sălbaticii din Africa îi pot ceta azi evanghelia tălmăcită în limba lor. Nici o altă carte din lume n'are o astfel de răspândire. Numai bolșovicii au ars-o, în bătaie de joc.

Ucigașa lui Grozăvescu. Gazetele din Viena scriu că toate forurile judecătoarești sunt de părere că soția lui Grozăvescu, care și-a ucis bărbatul într'un chip atât de crud, va fi achitată. Se vede că Vienezii vreau să dea acestui omor ticălos și ordinar o față politică Grozăvescu a fost român, iar ea jidancă. Deci nici o pagubă că este cu un Român mai puțin în lume.

Misiuni religioase. Pentru Duminecă în 27 i. c. Prea Sf. Sa Părintele Episcop a exmis pe Pă. Protosinicol Dr Iustin Suciu, profesor de teologie, însotit de diaconul Octavian Căprian, prof. de religie, în comunele Șiclău și Pădureni. În ambele locuri serviciile divine (în Șiclău sf. Iiturgile și în Pădureni vecernia) au fost oficiale de Sfinții Lor, iar Pă. Suciu a tînuit și o cuvântare religioasă, îndemnând credincioșii de a participa la sf. taină a mărturisirii.

CONCURSE.

În baza rezoluțiunii consistoriale Nr. 4366/1926 să publică concurs cu termen de 30 de zile pentru indeplinirea parohiei vacante din Toc.

Venitele acestel parochii sunt:

1. 22 jugh. cad. 800 st. cv. pământ arător și fânăț.
2. Un intravilan parochial cu 800 st. cv.
3. Stolele legale.
4. Birul legal.
5. Întregirea dela stat.

Cașă parochială nu este.

Parochia este de cl II-a, dar în lipsă de reflectați cu calificație pentru parohii de cl. a II-a se vor admite și recurenți calificați pentru parohii de cl. a III-a.

Alesul este obligat să catechizeze elevi școalei primare din localitate și să achite toate impozitele după beneficiul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, adresate comitetului parochial ort. rom. din Toc și provăzute cu documentele de calificație și serviciu, oficiului protoprezbiteral ort. rom. în Radna, iar dănsi să se prezinte — pe lângă strictă observare a dispozițiunilor §-lui 33 din regulamentul pentru parohii — în sf. biserică din localitate, spre a se face cunoștuți credincioșilor.

Recurenții din alte dieceze au să-și obțină invocarea P. S. Sale domnului Episcop diecezan pentru a putea recurge la acasta parohie.

• Din sedința dela 3 Oct. 1926.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu: *Proprie Givulescu m. p. protoprezbiter.*

3-3

—□—

Nr. 1673/1927.

Se publică concurs pentru postul de duhovnic/spiritual/la Institutul teologic din Arad, cu termen de 30 zile, socotite dela publicare în „Biserica și Școala”.

Salarul impreunat cu acest post este: 1600 lei lunari, plus accesoriile prevăzute în bugetul Ministerului Cultelor.

Cel ce va fi ales va trebui să locuască în seminariul teologic, unde va avea întreținere gratuită.

Concurenții la acest post trebuie să intrunească următoarele condiții:

1. Studii teologice sistematice și calificație pretească de clasa primă.
2. Serviciu preoțesc de cel puțin 5 ani înălțit.
3. Să fie celibat ori văduv.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta

Consiliului eparhial cererile insotite de autobiografie și dovezi autentice relative la indeplinirea condițiunilor.

Candidații din altă eparhie vor putea intra în funcție numai după ce vor produce și litere dimisionale dela chiriarhul respectiv.

Postul se va ocupa la 1 Septembrie a. c.

Arad, la 24 Martie 1927.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

1-3

—□—

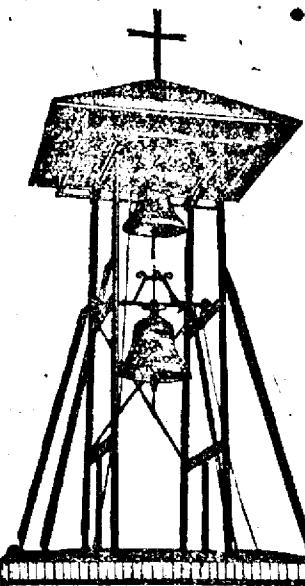
LA EXPOZIȚIA DE INDUSTRIE DIN ARAD ÎN 1903, A OBTINUT DECORAȚIE CU DIPLOMĂ DE ONOARE.

TURNĂTORIE DE CLOPOTE
IOSIF BISZÁK
GHIOROC (Jud. Arad)

SE TOARNĂ ÎN DIFERITE FORME SI MARIMI
CU INSCRIPTII SPECIALE PE CORP LUCRATE
DIN MATERIE PRIMĂ SI CU PREȚURILE CELE
MAI MODERATE.

DORITORII SE POT ADRESA
IN SCRIS PENTRU RELAȚII.
CATALOG LA CERERE GRATIS.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.
STRADA ANDREI MURESANU No. 3

Clopote din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalat cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: SIMION STANA.
Consurat: Prefectura Județului.